

Folketingets Kulturredvalg
Christiansborg
1240 København K

Kulturministeren

Kulturministeriet
Nybrogade 2
1203 København K

Tlf : 33 92 33 70
Fax : 33 91 33 88
E-mail : kum@kum.dk
Web : www.kum.dk

17. juni 2014

Folketingets Kulturredvalg har den 22. maj 2014, efter ønske fra (MFU) Peter Skaarup (DF), stillet mig følgende spørgsmål, nr. 176, som jeg hermed skal besvare.

Spørgsmål:

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 22. maj 2104 fra Tommy Havdrup, jf. KUU alm. del – bilag 149, herunder oplyse om ministeren vil arbejde for at skabe lige konkurrencevilkår for privat danseskoler og danseskoler under folkeskoleloven, og om ministeren vil arbejde for at fritage private danseskoler for Koda/gramex?

Svar:

Indledningsvis vil jeg gerne understrege den forskel, der grundlæggende er på en privat drevet dansevirksomhed og foreningsdrevet danseundervisning i henhold til folkeoplysningsloven, idet jeg går ud fra, at det er folkeoplysningsloven, der menes i spørgsmålet.

En privat danseskole kan frit bestemme rammerne for sit virke og kan generere en indtjening til ejeren på markedsmæssige vilkår, mens den folkeoplysende forening er underlagt en lang række krav og betingelser om bl.a. demokratisk opbygning og aktivt medlemskab, samt at foreningen skal have en almennyttig virksomhed og en demokratisk valgt bestyrelse. Den folkeoplysende forening har tillige et overordnet formål om at bidrage til medlemmernes forståelse af demokrati og aktivt medborgerskab. Desuden er aktiviteterne i en forening primært baseret på indsatsen fra frivillige, der af egen lyst og interesse bruger deres fritid på foreningsarbejde. Der er derfor en væsentlig forskel mellem en privat virksomhed og en folkeoplysende forening.

Folketinget har besluttet, at kommunerne skal yde økonomisk støtte til folkeoplysende aktiviteter, fordi folkeoplysningen og dens værdier om fællesskab er en del af landets demokratiske fundament. Folkeoplysningen har historisk set været – og er fortsat – et væsentligt element i at skabe fællesskab og give befolkningen et dannelsesløft, og foreningslivet bidrager således til børn og unges demokratiforståelse og til at skabe aktive medborgere.

Beslutningen om økonomisk støtte er udmøntet i folkeoplysningsloven, som udgør rammerne for de kommunale tilskud til den folkeoplysende virksomhed. Landets kommuner har således pligt til at yde tilskud til den folkeoplysende voksenundervisning og til de frivillige folkeoplysende foreningsaktiviteter for børn og unge under 25 år.

Spørgsmålet om folkeoplysningsvirksomhed og konkurrenceforvridning er behandlet i folkeoplysningsbekendtgørelsens § 2, stk. 3, hvorefter en kommunalbestyrelse skal være særligt opmærksom på lovens krav til formål og foreningsdannelse, når den støtteberettigede folkeoplysende aktivitet kan have konkurrenceforvridende følgevirkninger for privat kommerciel virksomhed.

Denne bestemmelse medfører, at kommunen skal vurdere de lokale konkurrencemæssige forhold og kriterierne for den folkeoplysende aktivitet, inden afgørelsen om eventuel økonomisk støtte kan træffes. I kommunens vurdering indgår det, at foreningen skal have en almennyttig virksomhed, og at et eventuelt økonomisk overskud som følge af den folkeoplysende virksomhed udelukkende må anvendes til folkeoplysende og andre almennyttige aktiviteter.

Vedrørende de konkrete bemærkninger om Dansk Sportsdanserforbund har jeg bedt Dansk Idrætsforbund om at kommentere dette. Deres svarbidrag er vedlagt.

For så vidt angår fritagelse for private danseskoler for at betale vederlag til Koda og Gramex kan jeg oplyse, at Koda og Gramex er private organisationer, der repræsenterer henholdsvis komponister, tekstforfattere og musikforlæggere (Koda) og pladeselskaber og udøvende kunstnere (Gramex).

Ophavsretsloven indeholder ingen regler, der specifikt vedrører private danseskoler. Forpligtelsen til at betale vederlag til Koda og Gramex følger af, at ophavsmænd og andre rettighedshavere har en eneret til, at deres værker bliver fremført offentligt.

Hvorvidt en fremførelse betragtes som privat eller offentlig beror på en konkret vurdering af den enkelte sags nærmere omstændigheder, som i sidste ende foretages af domstolene. Et grundlæggende kriterium for denne vurdering er, om der er et personligt bånd mellem arrangøren af fremførelsen og publikum.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at Østre Landsret i 2003 fandt, at musikfremførelse i kommercielle danseskoler var offentlig fremførelse, hvorfor der skulle betales vederlag til Koda og Gramex.

Marianne Jelved